

**Натисніть тут, щоб
купити книгу на сайті
або замовляйте за телефоном:
(0352) 51-97-97, (067) 350-18-70,
(066) 727-17-62**

Аби почати, а там воно піде — від невдачі до удачі.
Своєрідна розповідь у малюнках про геніальний винахід човна в сиву давнину.

Щира подяка панові Гансу Штрасслю з «Німецького музею» у Мюнхені
за його допомогу.

Мабуть, добра сотня тисяч років минула, перш ніж людина вперше зважилася зайти у воду. Це було дуже небезпечним починанням. Вирване з корінням дерево чи в'язка сухих гілок дозволяли відважним першовідкривачам триматись на воді. Але при втраті рівноваги ці перші мореплавці тонули, напевно, у глибокій воді, бо ще не існувало мистецтва плавання, яке ми знаємо сьогодні, — цьому люди навчилися дещо пізніше. Попервах пливли по воді, використовуючи руки або ж обламані гілки. Суднопластво не є винаходом окремих людей чи народів. Човни найвигадливішої форми з'являлися в різні часи на різних континентах, де був доступ до води. Разом із вдосконаленням робочих інструментів конструкції човнів ставали дедалі хитромудрішими. В культурно розвинених народів поступово виникло, власне, суднобудування. Саме цим народам, завдяки досконалості їхніх суден та знанням їхніх моряків, удалося опанувати морську стихію та навчитися

використовувати вітер. Морями попливли торгові судна різних націй, і вже навіть малі країни і просто окремі міста, як-от, Венеція, стають багатими й могутніми — багатими завдяки торгівлі, яку вони ведуть, і могутніми через те, що будують величезні флотилії добре озброєних кораблів.

Невпинне вдосконалення суден та збагачення знань з навігації дали змогу здійснювати дослідницькі експедиції та кругосвітні плавання. Цілоком нова сторінка в історії судноплавної техніки розпочалася тоді, коли змогли використати силу пари — настала епоха пароплавів.

Тепер судна пересуваються по воді за допомогою моторів або турбін. Раніше паливом для них було вугілля, нині — насамперед, нафта. Зростає використання атомної енергії, завдяки якій судна стають ще швидшими.

Зроблений зі стовбура лосен став, так би мовити, батьком сьгоднішніх суден. Дошки, які припасовували з боків (щоб розмістити більше вантажу), згодом перетворилися на обшивку бортів,

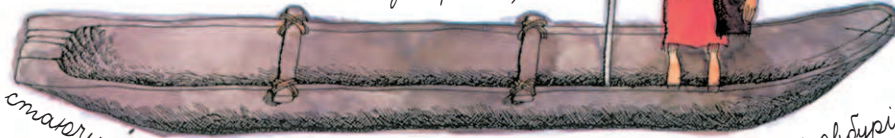
Човни зі стовбура дерева існували практично в усіх первісних народів, — принаймні в тих, які населяли територію, де росли достатньо великі дерева.

Як найдешевший надувний лосен завжди можна використати камеру

від колеса.

Безалкогольний напій

Заллбину у стовбурі, здрібленими випалювали розтеченими на величезні каменями.

стали дідати вищими та цільніми підізнаними. Сам же стовбур із лосен перетворився на кіле (кільсон).

Формісний лосен з шерету

Бамбукова окердина

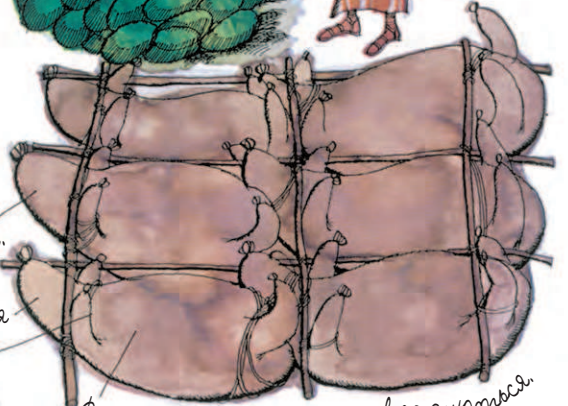
Кавуни

Афганський селянин відправляє кавуни.

Попередниками материнних надувних лоснів були надувні шкури тварин.

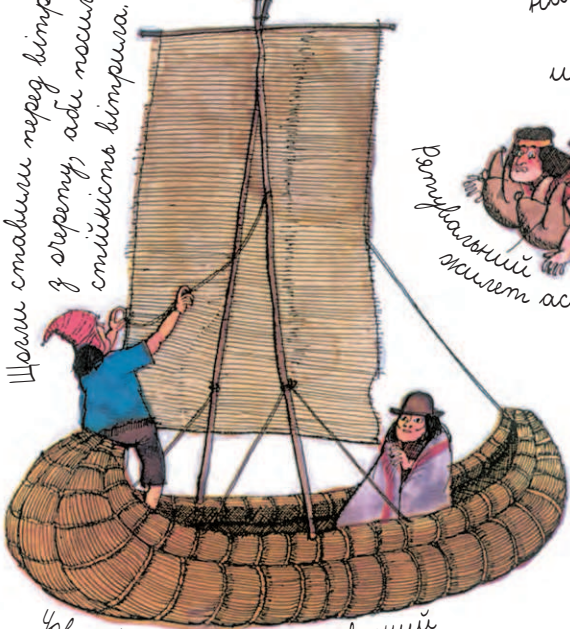
шля нши

Форми тварин легко владуються

Щоли ставили перед вітрилом з шерету, або пошили стійкість вітрила.

Щола

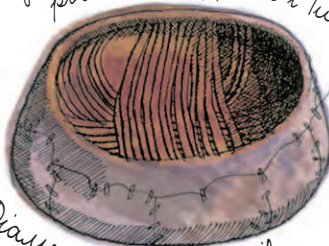

Човен індіанців, виготовлений з шеретених в'язок (Мексика)

Волуваний напій ассирійців

Давній лосен для перевезення товарів річками Євфрат і Тигр

Діаметр 1-10 метрів

Цей тип лоснів ще й досі використовують ірландські рибалки.

Плетений каркас у вигляді кошма

Обтягнений просмаченим талотном

Острів Вогняна Земля отримав свою назву

через вогнища, які вдень і вночі підтримували в ровнах місцеві рибалки.

Індієць

Надзвичайно легке дерево

Оце і є справжній катамаран. Загалом, він мало схожий на катамаран, який ми собі його уявляємо: двокорпусний вітрильний.

Гарпун з китового вуса

Куртка з китурал

Сира риба — основна їжа для ескімосів.

Первісні форми човнів

Люди виготовляли човни, обираючи матеріал, на який була щедра природа. У місцинах, багатих на ліси, — виготовляли із цілих стовбурів дерев та з кори. Там, де рясів очерет, човни виготовляли з очеретяних в'язок. У місцевостях із заростями легкого тропічного дерева виготовляли, наприклад, з бальсового дерева, плоти. У бідних на ліси районах мешканці сплітали з гілок каркаси, подібні до кошика, та обтягували їх шкурами тварин. Багато з таких типів човнів не зазнало суттєвих змін й за тисячу років. Човни з цілого стовбура дерева чи виготовлені з очерету та каяки ескімосів використовуються і в наш час.

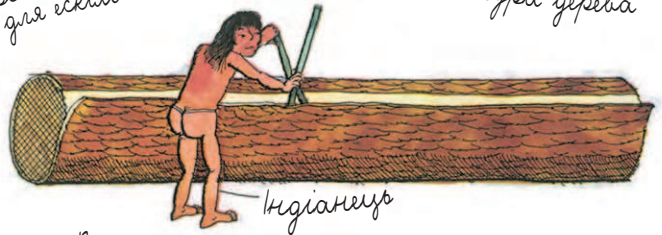
Вправний весляр може веслувати годинами.

На півдні Бірми місцеві жителі замість того, щоб використовувати руки, коли йдуть на веслах, працюють ногами. Вони стоять у човні, спираючись на одну ногу, а іншою закріплюють весло.

Пальмове дерево

Поширена в Бенгалії (Індія) форма човна із цілого стовбура дерева

Індієць

Виготовлення каное з кори дерева:

Зі стовбура знімають кору одним шматком,

розрізають її на пластини і зв'язують скрученими ліанами,

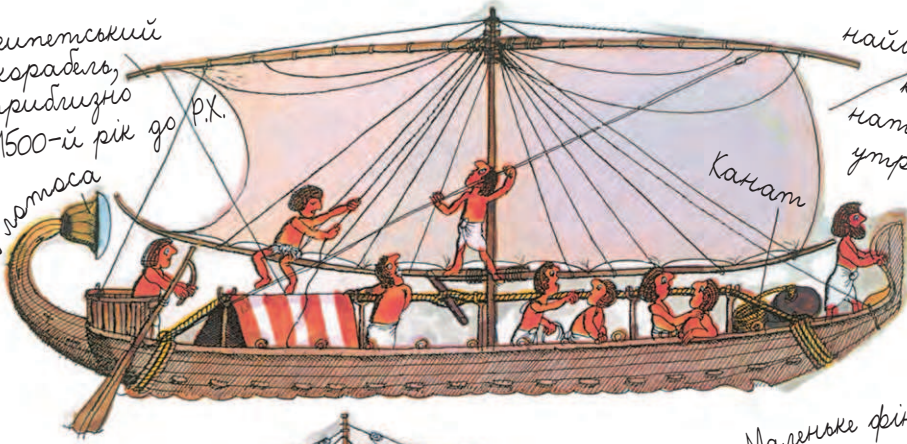

розширяють пальцями та герметизують розрізи,

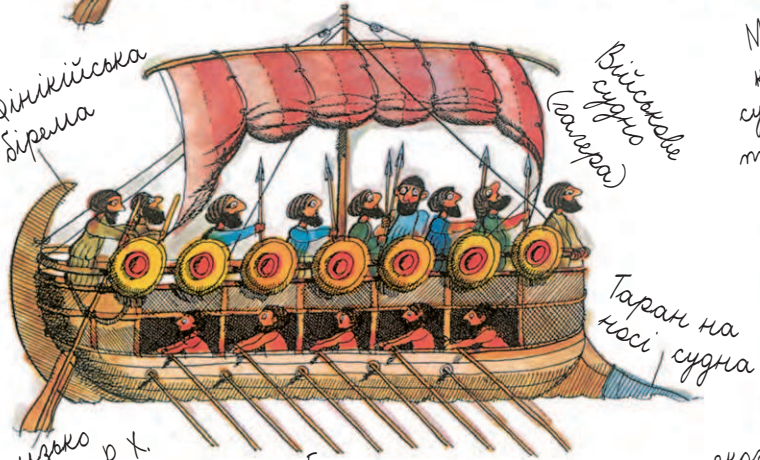
роблячи їх водонепроникними.

Єгипетський
корабель,
приблизно
1500-й рік до Р.Х.
Квітка лотоса

Судна такого типу,
найшвидшіє, не мали стійкого
кіля. Саме тому через усе судно
натягували вздовж канат, який
утримував укупі корпус судна.
При цьому ним обв'язували
ніс та корму судна.

Фінікійська
бірема

Військове
судно
(галера)

Таран на
носі судна

Маленьке фінікійське
судно для ведення
торгівлі поблизу
побережжя

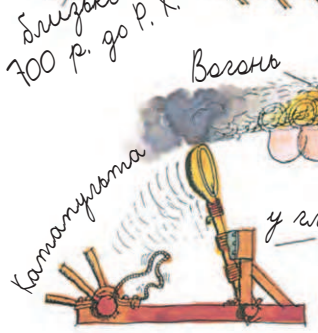

Пряме
вітрило

Власне
судна

Близько
700 р. до Р.Х.

Вогонь
Глиняний
горщик

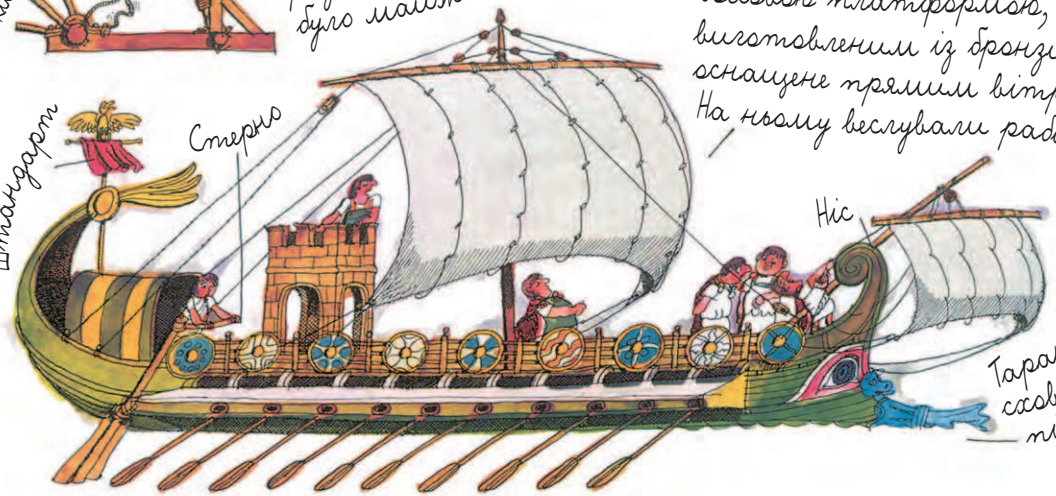
Грецький вогонь, секрет якого
не розкритий, вистрілювався
у глиняних горщиках, які від удару
розбивалися і розсипали вогонь
було майже неможливо.

На грецьких біремах,
500-й р. до Р.Х., як і на дракарах,
плавали та веслували
вільні моряки, а не раби,
як пізніше на галерах.

Римське військове судно з вежею –
байською платформою, тараном,
виготовленим із бронзи, та
снайчене прямим вітрилом.
На ньому веслували раби.

Штагдаром

Стерно

Ніс

Таран,
схований
під водою

Одіссей та Поліфем

Одіссей та Поліфем – легендарні постаті давньогрецьких міфів. Після багаторічних мандрів Одіссей та його супутники потрапили до лап одноокого велетня Поліфема. Після того як велетень з'їв кількох із них, Одіссей та його товариші вдалися до хитрощів, аби втекти від людоджера: напоїли його, і коли той давав хрופака – осліпили.

Далі, прив'язавши себе до спин овець, які належали Поліфемові, вибралися з отарою із печери циклопа. Хитромудрий Одіссей, потрапивши у полон до циклопа, назвався «Ніхто». Саме тому, коли на допомогу Поліфемові прийшли інші циклопи, вони були безпорадні: на їхнє запитання «Хто вчинив тобі цю шкоду?» Поліфем волав: «Ніхто!». Так Одіссею та його товаришам вдалося втекти з місця, де жили циклопи-людоджери.

